

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 74.

Z KRAKOWA DNIA 13 WRZESNIA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 5 Września.

Dnia onegdajszego, odbył się na polach między Włocą, Górcami, Parysowem i Powalkami, popis wojska Rosyjskiego i prawie całego polskiego. Wychodziło w liczbie przeszło trzydziestu tysięcy, uszykowane w pięciu linjach, z upragnieniem oczekiwało drogiej chwili, by na Najjaśniejszego Pana. Po godzinie ośmiej przybył N. Cesarz i Król otoczony świetnym orszakiem Adjutantów. Powitał Go Jego Cesarzewicowska Mość W. X. Konstanty Naczelnym Wódcą wojska Polskiego. Przy okrzykach hurra! i odgłosie muzyki Bóże zachowaj nam Króla, obiechał Najjaśniejszy Pan wszystkie szeregi; poczem całe wojsko mając na czele Jego Cesarzewicowską Mość W. Xcia, dwukrotnie, raz krokiem podwoynym plutonami w odstępiech, a drugi raz kolumnami w massach, przed Nim przeciągnęło. — Niezmierne mnóstwo widzów ze wszystkich stanów, pragnących widzieć ukochanego Monarchę, okrywało pole.

W Niedzielę, dnia 3 b. m. po zwykłym paradzie zmiany straży wojskowej,

udał się Najjaśniejszy Pan do Kaplicy Zamkowej na nabożeństwo, po którym nader świetne i liczne były pokoje u Dworu.

Tegoż dnia był wielki obiad u N. Pana, na który mieli zaszczyt być wezwani wszyscy Generałowie Dywizyjni.

W tych dniach przybył tu Cesarsko-Rosyjski Generał Artylerji, Hrabia Arakcziew.

Z Wiednia d. 5 Września.

C. K. Gubernium w Wenecyi wydało następujące oznajmienie:

” Rozszerzona w różnych ościennych krajach sekta, tak zwanych Carbonari (Węglarzów) usiłowała także w C. K. krajach znaleźć zwolenników. Przez czynione w tęj mierze dochodzenia docieczono niebezpiecznych dla kraju i karygodnych zamiarów tej sekty, które zresztą jej naczelnicy nie wszystkim swoim członkom obiawiali. Z wyraźnego rozkazu N. Cesarza podała się zatem te zamiary, dla ostrzeżenia każdego poddanego, do publicznej wiadomości. — Wyraźnym celem związku Carbonari jest obalenie i zniszczenie Rządów. — Gdy jak samo z siebie się

rozumie, każdy wiódomy tego celu lub należący do tego związku maie się winnym zbrodni stanu wedle § 2 pierwszej części Kodeksu kryminalnego, a ktoby nie starał się przeszkodzić postępowi tego związku lub zaniedbał wskazać jego członki, staie się uczestnikiem teyże zbrodni i wedle §§. 54 i 55 tegoż Kodeksu podlega karze, przeto od dnia ogłoszenia niniejszego oznajmienia nikt wymawiać się nie może niewiadomością wspomnianego celu związku Carbonari, i jeżeliby do rzeczzonego związku wszedł lub zaniedbał o nim donieść, ulegać będzie karze stosownie do §§. 52, 53, 54 i 55 pierwszej części Kodeksu kryminalnego. — W Wenecyi d. 25 Sierpnia 1820.

Gubernator, Karol Hrabia
Inzaghi.

Wicegubernator, Karol Margrabia
del Mayno.

C. K. akt. Guberni. Radea, Chrystof
Passy.

Tutejszy Austrjajacki Dostrzegacz pod napisem: *Królestwo obu Sycylii* zawiera co następuje:

Podług najnowszych doniesień z Neapolu pod d. 22 Sierpnia, anarchia i nieład codziennie powiększały się w nieszczęśliwym tym kraju. Rozdziwienie pomiędzy obiema głównymi rewolucyjnemi stronictwami, to jest konstytucjonistami i bytymi Miuratystami (do których znakomitsi wojskowi należą), a Carbonarami i Jakobinami coraz widoczniey się okazuje, i rządzi często kłótnie tak pomiędzy temi, jako i innemi stronictwami, które pewnie się zakończą na krwi przelewie. I tak d. 16 w loży S. Dominika między swiętą Carbonari, duchownym i officierem przysię do żywego się

przemowienia. Duchowny ranił śmiertelnie officera, a ostatni zabił duchownego i kłótnia wszczęła się o Ministra Zurlo, którego jeden ganił, a drugi bronił. Minister ten ma od tego czasu w domu swoim straż wojska liniowego, ponieważ Carbonari postanowili zabić go iako stronnika despotyzmu. W wieloletnich woiesiono przeciw niemu formalną sprawę i postanowiono, iż ma być złożony i sądzony.

Widoczną jest rzeczą, iż podług zamiaru Carbonari konstytucyyna Monarchia stać ma za stopień do przystąpienia do demokratycznego republikaństwa. Każdy dawny lub nowy Carbonari uważa się za osobę wielkiego znaczenia, zdany i powołany na Ministra, sędziego lub innego urzędnika, słowem do zrobienia swojego szczęścia. Ci sekciarze dopuszczają się przy tem najsamowolniejszych i najsміelszych czynów; i tak niedawno udała się ich cała banda do Królewskiego parku do Portici, dla zniszczenia tamtejszej bażantarni i arcybiskupich sadzawek i popełnienia innych zbrodni. Nalegają oni z natarczywością o rozwiązanie gwardyi Królewskiej i wcielania tey do wojska liniowego.

D. 15 w Święto Wniebowzięcia Pańny Maryi była w Neapolu wielka niespokojność. Zachciało się Carbonari, aby ich chorągwy były poświęcone, i udali się w tym celu, mając na czele generała Pepe, do Kościoła S. Tomazza z Akwinu, gdzie po uroczystem nabożeństwie ich chorągwie ze wszystkimi znakami tey struktury poświęcone zostały. Potem przemaszerowali przy ustawicznych okrzykach niech żyją Carbonari! przez ulicę Toledo. Większa ich część była tużylami i szablami uzbroiona, które wyciągnięte

chew nieśli. Mnich w zakonnym ubiorze z trzech kolorowemi znakami znajdował się na czole tej kupy, a za nim szło kilku świeckich Xięży. Tegoż dnia, gdy głowy zagrzały się winem, przyszło do krwawej kłotni, w której wiele osób zabitych i raniomych zostało.

Doniesienia z Sycylii nie są pomysłniejsze: Palermianie postanowili pod przewodnictwem Xcía Villafranca, co bądźby kosztowało, bronić swej niepodległości, i napastują już nawet tych, którzy pragną pozostać połączonymi z Neapolem. Utworzono już na ten koniec pułki; Xże St. Cataldo pociągnął z siłą zbrojną z Palermo przeciw Trapani, dla opanowania tego miasta przed nadejściem wojsk Neapolitańskich. Trzej deputowani, których Palermo do Messyny i Catanii wysłało, dla ogłoszenia tam niepodległości, uwięzionemi i w zamku Messyny osadzonemi zostali, z kąd odesłano ich do Neapolu. Znayduje się pomiędzy nimi Xże di Sperlinga. Literacki nawet związek między Neapolem i Sycylią jest zabroniony. Jeneral Roccaromana, który obywatel jest o tainy i zdradziecki związek z Palermianami, został uwięziony i w twierdzy St. Elmo osadzony.

Palermiańskie gazety, a mianowicie dziennik *la Fenice* zbiera w naysurowizmie tonie Neapolitańskie gazety. Dostał nam się przez Neapol jeden Nmer rzeczonego dziennika pod d. 9 Sierpnia z nadzwyczajnym dodatkiem, z którego kładziemy tu niektóre wyiątki.

Wychodzący w Neapolu dziennik „Przyjaciel konstytucyi”, wyraża pod d. 20 Lipca, że wszyscy bawiaczy w Neapolu Sycyliańskie dobrowolnie wykonali przyścisłe na nadaną obu Sycyliom konstytu-

cyją. Dziennik *la Fenice* odpowiada na to: „Dobrowolnie, gwałtem przymuszenni! „

Przyjaciel konstytucyi w Nr. 6 pod dniem 22 Lipca donosząc o uczciach, które w różnych prowincjonalnych miastach z powodu przyjęcia konstytucyi Hiszpańskiej nastąpiły, wymienia i Messynę, chwalaąc przychylność tego głównego miasta Sycylii do porządku konstytucyjnego. — Tenże dziennik w Nr. 13 zawiera o Sycylii co następuje: „Nadchodzące z Sycylii doniesienia są nader zaspakalające. Okazują one iednoznacznie, iż duch buntu rozciągał się tylko do Palermo; w Trapani, Syrakuzie, Catanii i Messynie panuje zupełna spokojność. „ — Dziennik *la Fenice* odpowiada na to: „Wiadać, że Przyjacielowi konstytucyi wcale nie wiadomy jest stan Sycylii, i że nie wie, iż wszystkie części Sycylii zgodnemi są z Palermo w żądaniu niepodległości, wyiąwszy Messynę, Catanii, Trapani i Syrakuzę, gdzie przeważają urzędnicy dawnego Rządu, lecz te miasta nie stanowią tysiężnej części Sycylijskiego narodu. „

Przyjaciel konstytucyi w Nr. 14 pod dniem 1 Sierpnia donosi: „Ze wszyscy przybyli wczoraj z Palermo podróżni zapewniali, iż będący tam urzędnicy Neapolitańscy nie podczas ostatniego zaburzenia ludu nie uciérpieli; i że Palermianie przestają na prośzeniu o przebaczenie za popełnione błędy, i słósnując się do rozporządzenia Królewskiego żadają ogłoszenia tam konstytucyi Hiszpańskiej. „ — Na co Dziennik *la Fenice* odpowiada: „Niewliko Neapolitańscy urzędnicy, ale i pójmani żołnierze więcey szanowanymi byli, niżeli prawo wolenne wymaga-

Palermianie nie wymagają zato żadney pochwały; słuchali tylko głosu wspaniałości i łagodności; ale żeby za popelnioną winę prosili o przebaczenie, i poddać się mieli, co da swey niepodległości, postanowieniom w Neapolu, jest bezwtyd-nem kłamstwem! „

Przyjaciel konstytucyi w Nr. 16 wy-
raża: „Gdy, iak donieśliśmy wczoray
deputacyia od Palermo przybyła i w Pro-
cida na rozkazy J. Królewipowskiej Mei
Jeneralnego Wikaryusza oczekując, o
świadczyła uczucia postuszeństwa i przy-
chylności do Króla i Królewiców, dozwo-
lono iey przybydź do miasta. „ — Na to
dziennik la Fenice tak odpowiada: „Mu-
siemy ła tego powodu donieść, iż podług
ostatnich z Neapolu listów, Ministrowie
tamteysi nie dozwolili deputacyi naszej
stawić się przed Królewicem Jeneralnym
Wikaryuszem, co aż nadto dowodzi, iak
dalece przekonanemi są o słuszności na-
szej sprawy i dobrych skłonnościach Kró-
lewica Następcy tronu. „ — Z odczwy
Kalabryczyków do woyska, którzy na-
zwali się ostatnią prowincyją państwa,
wnosi dziennik la Fenice, iż przez ten wy-
raz uznane zostało prawo niepodległości
Sycylii, bo inaczey Kalabria byłaby
przed ostatnią, a Sycylia pstatnią pro-
wincyją państwa. Daley umieścić tenże
Dziennik następującą uchwałę:

„ Tymczasowa Juata za zgodą star-
szych cechowych chcąc okazać wdzię-
czność, którą każdy dobry obywatel Pa-
lermu winien jest Oycu Joachimowi Ma-
ryia Vaglica z miasta Morreale, 330 za-
konu S. Franciszka, za przyłożenie się w
pamiętnym dniu 17 b. m. przez swoie
męstwo do wolności oyczyzny, potykając
się walecznie z nieprzyjacielem na pla-

cu zamkowym (teraz zwycięstwa,) po-
stanowiła: 1) iż rzeczonemu Oycu Joa-
chimowi Maryia Vaglica nadany bydzma
w utworzyć się msiacem narodowem
woysku stopień pułkownika; 2) iż ma
bydź jednym z jeneratów adjutantów Je-
nerała kapitana rzeczonego woyska; 3)
nakoniec, iż udziela mu większy złoty
medal od tych, ktorými wszyscy do-
brzy obywatele, którzy się w dniu 17
b. m. nieustraszonnością swoią wstawili,
zaszczyconemi zostali. — W Palermo d.
25 Lipca 1820 — Bannano, Kanclerz. „

Dowodca zaś tego miasta Requisens
wydał pod d. 26 Lipca następujące ob-
wieszczenie: że z naywiększem nienkon-
tentowaniem dowiedziął się, iż niektórzy
chciwi łupu ludzie wytamują domy i prze-
rywają spokojność publiczną. Nakazuje
zatem wszystkiem dowodcom patrolów, a-
by utrzymywali dobry porządek i wszę-
dzie, gdzieby ich wezwano, przybywali
napomoc i ludziom swoim zakazali po-
iedynczo chodzić z bronią po ulicach.

Z Paryża d. 26 Sierpnia.

Na uroczystość S. Ludwika przedsię-
wzięta policyia naydogodniejsze środki
dla otrzymania publicznego porządku.
Onegday odbierał Król powinowania
od woyskowych, pomiędzy ktorými na-
wadował się także Xiąże Reggio, który wy-
zdrowiał inż z swiego skaliczenia pod-
czas zaburzeń Czerwcowych. — W mo-
wie, którą nasz Prefekt na czele mudi-
palności tutejszey miał wczoray do Kró-
la, wyraził: „Niema spisku, niema za-
burzenia, w ktorých mieszkańcy Paryża
na chwilę zapomniećby mogli o czuciach,
które ich łączą z W. K. M. Dynastyją i
wysokim Nadawcą naszych urzędów.
Brzydzą się kary godnymi zamachami

zagrożającemi publiczney spokojności i szczęściu, których pod ustawami W. K. M. używają. Spodziewają się, iż iawnosc oskarżenia, które wytoczy się przed wysoki sąd, zapobieży naprzyszłość kary godnym i bezsilnem zamachom stronnictw. Oby wkrótce nowy Potomek Szczepu S. Ludwika, przedmiot najgorętszych życzeń i modłów Francyi, pocieszył strapięne W. K. M. serce! — Król odpowiedział między innymi: "Z ukontentowaniem i razem bez zadziwienia patrzałem na postępowanie ludu w chwili, w której nieszczęśliwi szaleńcy usiłowali przerwać spokojność publiczną. — Po Mszy, której Król w swoich pokojach słuchał, udał się oparty na jednym z officerów, do sali gwardyi i rzekł do obecnych tam officerów: "Widzicie, Moi Panowie, iż jestem zdrowy; nie dobrze chodzić mogę, ale przecież chodzę. — Wszyscy Marszałkowie i nawet przybyli z kąpieli Pieczętarz de Serret złożyli hołd J. K. Mci. — Lud cieszył się publicznemi widowiskami pod otwartem Niebem, rozdawaniem mięsa, chleba i wina na polach Elizeyjskich, fajerwerkami, i t. d..

Prywatny człowiek, nazwiskiem Chaix, wyznaczył 24,000 Fr. dla wyposażenia 24 cnotliwych dziewcząt. Gdy w jednym z tutejszych obwodów znalazły się dwie ubogie i razem cnotliwe dziewczęta, doniosła municypalność Królowi o tym przypadku, który dołączył do powyższej kwoty 1000 Fr. i obie dziewczyny zostały wczoraj zaślubione i wyposażone.

Kapitan Maurice, płatnik legiionu Meurty, zaprzecza przywiedzionemu w Monitorze twierdzeniu, iakoby on był płatnikiem spiskowych i uciekł. Dziennik

Sporów odwołał doniesienie, iakoby jeden z Majorów gwardyi był iako spiskowy uwięziony; był to tylko Adjutant major. Od dnia 19 nikt z gwardyi nie był uwięziony; 3 lub 4 zostało potem uwolnionych. Pułkownicy dwóch pułków gwardyi wiedzieli, iż spiskowi śmierć im przeznaczili; lecz niechcąc przez zawzięte środki ich zastraszać zamykali się przez ostatnie dwie nocy przed ich uwięzieniem uzbrojeni w swoich stancyach w koszarach. Liczba oskarżonych i świadków, których dnia 23 słuchano, jest znaczna. Pławie wszyscy są woyskowemi i orderami przyzdobieni, częścią od gwardyi Królewskiej, częścią od legiionu Meurty. D. 22 uwięziono jeszcze kilkunastu podofficerów, którzy do spisku należeli; pomiędzy nimi znajdował się sierżant od legiionu północnego departamentu, który rzewliwie płakał i narzekał na swojego porucznika, że go do niegodziwego tego zamachu wciągnął. W mieszkaniu zbiegłego jednego kapitana znaleść miano ważne pspierzy rzecz tę wyjaśniające, mnostwo gotowych i papierowych pieniędzy. — Ze wszystkich stron nadchodzą adresy powinszowania względem odkrytego spisku. Wszystkie te adresy wyrażają życzenie, aby jego sprawcy byli wyśledzonymi i ukaranymi. "Król, Burbonowie i konstytucya! (dodał w tych adresach) są potrzebą, życzeniem i warunkiem do istnienia Francyi. Kto na nich się targa, przestanie być Francuzem. Kray i społeczność mają prawo żądać przykładowej kary.,"

Zastanowcie się (wyraża dziennik Sporów) wy Metafizycy, do czego wasze nierozsądne i dorzeczne wspierania wojsko

wych rewolucyjcy doprowadzić rzeczy mogą! Wtrąćcie sami siebie i mnóstwo drugich, których uwodzicie, w przepaść, i daleko sroższe iarżmo na przyszłość przycgotujecie, niżeli wam wystawia dawny porządek rzeczy, który obalić chcecie. Mieć będziecie daleku sorowszych Rządców, niżeli jest ta Dynastia, którą wytępić lub poniżyć usiłujecie. Wasi liberalni Pretoryjanie zemszczą się może sami na waszey krwi za Królów, względem których z waszey rady stali się zdraycami. Cnoty, które Moreau okazał, są rzadkie, ale sprawcy 18 Brumaire (przyjaciele Bonapartego) znajdują się wszędzie.

Dziennik Paryżki czyni także uwagi nad nierozsądkiem garstki ludzi, którzy Rząd nasz i konstytucyją obalić usiłowali, i zapytuje się: czyli pomyśleć można, aby 28 mill. ludzi, którym nie zbywa ani na świetle, ani na odwadze poświęcić zechcieli swoje korzyści uwidzeniu stu ludzi lub ambicyi garstki wojskowych?

Na oświadczenie dziennika Goniec: iż doniesieniu przez Monitora o uknuwanym niedawno spisku wierzyć można lub nie, poki sądownie dowiedzionem nie zostanie, odpowiada gazeta Francyi: Pano- wie ci wierzą tylko skutecznym spiskom; lecz że Rząd przekonany o nim jest, dowodzi otoliczność, iż oddał rzecz tę jako zbrzdąta stauu pod rozpoznanie izby Parów; ho gdyby maejszey była wagi, obratby pewnie krotszą drogę, zwtaszczu, iż spiskowi prawie z samych składają się wojskowych.

W Rouen zaseta niedawno zdrożność. Przewodzącemu przez to miasto Paryżkiemu Bankierowi Lafitte wyprawiono w wiecior burzliwą sersnadę, podczas której

wykrzykiwano nietylko: niech żyje Lafitte! ale także: niech żyje konstytucyja! niech żyją liberalisci! niech żyje Chłopczyzna! (były Król Rzymski.) W krotce jednak dały się słyszeć przeciwne okrzyki: niech żyje Król! niech żyją Xiążęta! niech żyją Burbonowie! Zaburzenie tak dalece zaszło, iż pomiędzy obiema stronami przyszło do bitwy i Prefekt musiał kazać serenadę rozpędzić.

Wysłała tu także teraz konstytucyja nasza wierszem, i P. Touquet, który rozprzedał pół milliona exemplarzów taniego swolego wydania konstytucyi chce jeszcze kazać jeden mill. exemplarzy tej wydrukować.

U Xięgarza Baudouin wydrukowany teraz został wiersz, który Carnot w Magdeburgu miał napisać.

Skonfiskowane tu zostało sromotne ulotne pismo pod tytułem: Despotyzm w stanie obłączenia ogłoszony.

Jedno z tutejszych pism rojalistycznych zawiera następującą wiadomość z Wiednia: — " Mowią tu opoufalnem okolnem piśmie, które jeden z potężnych Monarchów północnych wydał do wszystkich Monarchów, którzy Święte Przymierze podpisali, wzywając ich, aby kontynensa swoje uzbroili, dla oparcia się rewolucyynym zamachom wichrzycielów ludu w południowej Europie. Austryjackie do Włoszech przeznaczone woyska przybędą między 16 i 24 Sierpnia do Treviso i tam dalsze odbiorą rozkazy. W Papierskich miastach Bononii i Commachio znajdują się już oddawna mocne osady Austryjackie. "

Monitor zaś umieścił taką z Wiednia wiadomość: — " Przeznaczenie wysłanych do Włoszech woysk Austryjackich, zales

ży, iak sądzi, szczególniey od odpowiedzi Cesarza Rossyjskiego na propozycyie Dworu naszego. Goniec z temi propozycyiami odbiegł z Wiednia d. 19 Lipca. Gdy Cesarz Alexander opuścił d. 23 Lipca Petersburg, dla obcehania części państw swoich, przeto jest podobienstwem, iż na odwiedź Dworu Petersburgskiego 24 do 30 dni oczekiwać należy. Pomimo tego posła Dworu nasz bez zwłoki woyska swoje do Włoszech; lecz zaczepne lub obronne użycie ich zawisło od postanowień Sgo Przymierza.

Z Londynu d. 26 Sierpnia.

Pisma tuteysze przywodzą, iż pierwszy świadek przeciw Królowey Teodor Majocchi na pytania P. Brougham: W której części okrętu sypiała Królowa i Bergami w podróżach z Augusta do Tunis, do Grecyi i z Katania do Ziemi świętey? odpowiadał zawsze: „nie przypominam sobie, (non mi ricordo.) Na pytanie, czy prosił Królowey aby była u niego do usług przyjęta? odpowiedział także, iż sobie nie przypomina. Na pytanie wiele pobierał zastug? odpowiedział, iż 29 dukatów kwartalnie. Czyli Królowa była taskawą dla slug swoich? odpowiedział: taskawa i dobroczynną. — Czyli zebrał iaki u niey majątek? — Okolo 700 drow. Na końcu oświadczył, iż przy oddaleniu się od Królowey w roku 1817 nie wiedział który z slug Bergami czyli Schiavini w większych u niey zostawał względach. — Świadek Paturzo, Sternik zeznał: że wyznaczonych miał miesięcznie 800 dolarów, i że nie byłby się podiał tey podroży, gdyby mu Angielski Konsul nie był oświadczył, iż przymusi go do tego. — Kapitan Glargiulo zeznał: że pobierał miesięcznie 1000 dolarów, ponieważ

cały okręt należał do Królowey, że kazała na nim rozbić namiot, w którym znajdowała się sofa dla niey i łóżko dla Bergamiego. Namiot ten był często, gdy oboje po obiedzie schronili się do niego, mocno zapięty. — Kucharz Brotto zeznał: że Królowa w Este przybyła pewnego razu do kuchni z Bergamim, brała sama widelcami potrawy i iemu do ust podawała. — Reszta Włoskich świadków zgodni są w swoich zeznaniach przeciw Królowey. — Kapitan Pechell Królewskiej fregaty Alorinda potwierdził twierdzenie Jen. Prokuratora, iż Królowa sama z Bergamim jadła, ponieważ on, iako z byłem tey służącym, nie chciał razem do stołu tey siadać. — Kapitan Brigg Królewskiego wojennego okrętu Leviathan, na którym przewioził Królową w roku 1816 z Genni do Sycylii, oświadczył: że Królowa jadła zawsze u jednego stołu z Bergamim, że sypialny tey pokój był obok Bergamiego, nie jednak nieprzystoynego pomiędzy niemi nie postrzegł, chociaż Bergami zawsze Królowey towarzyszył. — Na końcu wczorajszego posiedzenia Lordów słuchana jeszcze była Barbara Kresse, była służąca w gościnni w Karlsruhe. Dala ona wyjaśnienie względem tego, co się tam wedle twierdzenia Jen. Prokuratora w izbie Bergamiego dzieło. „Królowa (rzekła) skoczyła. Tu zapytał tey się Jen. Prokurator: „może odskoczyła? „Temu powtornemu pytaniu, dla naciągnięcia odpowiedzi na swoją stronę, sprzeciwiał się P. Brougham, (tu oddaliła się Królowa) i wszczął się żywy spor, do którego i w mieszali się nawet Lordowie. Biskup Peterborough uczynił uwagę, że tłumacz nie zna dokładnie języka Niemieckiego. P. Brougham prosił Lordów, aby zawiesili slug

znanie tej kobiety, poki nie będzie inny tłumacz dobrany, i aby mu wolno było mieć także z swej strony tłumacza Niemieckiego. Wiedział, iż będą Włoscy świadkowie, i dla tego przygotował Włoskiego tłumacza, ale o Niemieckich nie wiedział. Jeneralny Prokurator odpowiedział, iż tego się mógł z przelożonych, zdarzeń domyślić. P. Brougham rzekł, iż to nie jest dostatecznym dowodem, gdyż niektóre zdarzenia zayść miały w Ziemi S. Afryce i innych krajach, a zatem nie możnaby mu za złe poczynać, chociażby z wszystkich tych krajów miał tłumaczy. Na przymówienie się atoli Lorda Lwepool odłożone zostało posiedzenie do nazajutrze, aby Pan Brougham mógł sobie przysposobić tłumacza.

Hr. Darlington rzekł na posiedzeniu Lordów dnia 23 iż akt oskarżenia zrobił na nim głębokie wrażenie, lecz to przez przeciwne zeznania Majocchi znacznie się zmniejszyło. Ale nie podobieństwem jest spamiętać zeznań świadków, wnosi zatem, iżby każdemu Lordowi oddany był rano wierzyteliy odpis zeznań dnia poprzedzającego. — Margr. Buckinham wniósł, iż ażeby mieć dokładne wyobrażenie o pokojach, w których Królowa, &c. mieszkała, obu stronni obrońcy mają ich plan izbie podać.

Codziennie posiedzenia izby wyższej przeciągają się niekiedy do godziny 5 po południu zamiast do 4. — Gdy Królowa rzechała wnegday do parlamentu, krzyczał lud: Żadnego Teodora! żadnego prosekupionego świadka! żadnego Oliviers! — P. Gell musiał niedawno z zaliczenia Kanclerza ustąpić z wyższej izby, ponieważ jako świadek za Królową nie powinien zaydować się na zeznaniach

przeciwnych świadków.

Podług gazet Ziednoczonych Stanów północney Ameryki, okręt korsarski z Buenos Ayres Bolivar, Kapitana Almeida, przepłynął niedawno około Charleston z zdobytą Hiszpańską barką, która płynęła z Kuby do Baltimoru, uzbroioną była na handel niewolnikami i wiozła dla jednego domu w Baltimore 5000 dolarów. — Kuter Sawanna zabral Hiszpański okręt z 250 niewolnikami płynący, na którym znajdował się syn Hiszpańskiego Gubernatora w St. Augustin, Coppinger. — Okręt ten stanął na przedoorciu i proponował oycu uwolnienie syna za przystanie żywności i wody świeżey; lecz oyciec odrzucił łokup. Kapitanu Amerykańskow udli się jednak na ten okręt i wyjednali uwolnienie rzeczonego syna. Kapitan tego kutra ma być z Ziednoczonych Stanów.

Do długiey suszy i wielkich upaść nastąpiły w wielu okolicach Ziednoczonych Stanów około środka Lipca burze i deszcze; pierwsze bardzo wiele poczyniły szkod. Susza na Tortola tak była tego lata nadwyzczayna, iż zamiast zwykłego coroczajego zbioru cukru z do 3000 oxewtów, nie spodziewano się tego roku iak zaledwo 250. Trzcina cukrowa była tego lata trzy razy arzynana.

Z Filadelfii piszą, iż d. 16. Lipca przybył tam z Port bella okręt, którego przywiózł wiadomość, iż w tej okolicy zutelną panowała spokojność. Z Pansma donoszą pod d. 1. Czerwca, iż po nadeszłych tam najnowszych z Hiszpanii wiadomościach zachodziły poruszenia, ale jednak żadna nie nastąpiła zmiana. — Podług listow z Karakas i Maracaibo Patriotyci ponieśli klęskę niedaleko Rio de la Hacha; utracili 500 ludzi, działa, magazyny &c. Wielu usatych zbitw uciekło na okrętach do Aux-Cayes, Kuracao, &c. Bryg z Filadelfii Fox pod Kapitanem Tatten odpłynął d. 27 Czerwca z la Guayra i powiozł 3 kommissarzy z Karakas i deszczę generała Morillo do Angostury. Rzeczeni kommissarze udać się stamtąd mają do główney kwatery Jenerala Bolivara.

DODATEK DO N^{ro} 74. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 13 WRZESNIA 1820 ROKU WE SRODĘ

— Z Krakowa. —

Wyznaczony od Dozoru Głównego Szkół
początkowych W. M. Krakowa i
tego Okręgu.

W moc Uchwały Statutu Urządzącego Szkoły początkowe po odbytych ścisłym Examinie w Pensyi Przywilejem od Dozoru Głównego upoważnionym w Domu Państwa: Alexandra i Klary Tavernier małżonków w dniu 21 Lipca 1820 zastał uczących się Panien w Liczbie 14tu. Te podzielone na klasy 3 w każdym oddziale Naukowym, to jest: początkujących, postępujących i doskonalących się w Językach Polskim, Francuskim, Niemieckim, w naukach Religii, Historii Świętej, Historii Powszechnej, Geografii, Nauce Rachowania, Kaligrafii Polskiej, Francuskiej i robotach ręcznych; uznał rzeczywiście z ukontentowaniem dokładność, pilność i gorliwość Nauczycielki JP. Klary Tavernier; okazała się w obyczajach Uczennic moralność postępku w Naukach dawnych, że tak Rodzice mający w tej Pensyi swe Córki, jako i Rząd opiekujący się Instytutem Nauko-

wym, nie został zawiedzionym w swym oczekiwaniu. Dowód ocnym Rodziców przytomnych Examinowi jest zaręczeniem. A postępku w naukach nagrodą pracy i starania czuley i gorliwej Nauczycielki i Nauczyciela. Chlubną dla podpisanego jest rękoymnią, iż coraż większy postępku w naukach pomnożonym zostanie. Świadectwo niniejsze dla tym przekonania mocniejszego ręką własną potwierdzam. — W Krakowie d. 22 Lipca 1820 roku.

X. Jan Działowski,

Sędzia Pokoju W. M. Krakowa
Okręgu Igo Członek Dozoru
Głównego Szkół Początkowych
Delegowany.

Z Madrytu d. 14 Sierpnia.

Najjaśniejsi Królestwo w towarzy-
stwie Infantów i Infantek powrócili wczoraj wieczorem przy wielkich uroczystościach i powszechnych okrzykach ludu z Sacedon do stolicy tułejszej, których powrót wyrównywał uroczystości ubywa-
telskiej.

J. E. M. mianował Jenerala majora

Riego generałem kapitanem Galicyi, a Fulkownika Espinosa generałem majorem i gubernatorem Tortosy, w nagrodę znakomych jego zasług, które w sprawie oyczynzoy położył.

Posel Portugalski odebrał od swiego Rządu doniesienie, iż przedsięwziął środki do rozpędzenia tak zwanej Apostolskiej junty i do zabronienia w granicach swoich wszelkiego zgromadzania się wychodźców Hiszpańskich.

Gazeta Rządowa zawiera okólnik Ministra zamorskich prowincyy, w którym wzywa o udzielenie sobie niezawodnych doniesień o stanie zamorskich prowincyy, a mianowicie będących w powstaniu, tak względem ich ducha, kształtu rządu i odpadoenia, jako też postępu w cywilizacyi i obyczajności.

Król zabronił Kapitanowi swey gwardyi, Margr. Castelar, czynić doputy służby, poki nie usprawiedliwi się przed sądem z swiego postępku.

Jedna z gazet tutejszych wyraża, iż niektóre artykuły konstytucyi naszej sprzeciwiają się jedne drugim, jak n. p. Jeden daje Królowi prawo prowadzenia wojny i zawierania pokoju, a drugi zabrania mu ustąpienia jakiegokolwiek bądź części kraju. Z powodu ociągania się Stanów względem ogłoszenia powszechnego przebaczenia, mowi taż gazeta: "Choćby jeden tylko wygnaniec nie był przywołany, tedy spada zawsze na naród plama, iż z podtey tylko namiętności, obrzydtey zemsty i złęconney zazdrości pozostaje wygnanecm.,,

Nagraniczne cła Francuzkie odebrały rozkaz przepuszczania naszey wojny skoro tylko opatrzoną jest świadectwem

zdrowia.

Stany upoważniły Rząd do zasięgnięcia 200 mill. realów, do której pożyczki należeć mogą także Hiszpanie jako i cudziemcy. Minister skarbowy oznajmił, iż do 20 dni przyjmie propozycyie względem tey pożyczki. Daley uchwalily Stany, iż gminom, które dnia 30 Września złożya jedną, a dnia 30 Stycznia, drugą część gruntowego podatku, będzie trzecia ustąpiona. Po żywych sporach przyjęty także stany nowy plan urządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych. Zamiast 11 urzędników składać się na przyszłość będzie z 21 i kosztować rocznie 667,000 realów. — Dnia 11 i następnych roztrząsały Stany ustawę o milicyi narodowej. Pierwszy artykuł, iż każdy Hiszpan od 18 do 50 lat obowiązany jest służyć w milicyi narodowej przyjęty został, a 2gi o wyjątkach i następne odesłane zostały po popławę do kommissyi.

Z Frankfortu d. 27 Sierpnia.

Prywatne listy z Paryża podają większą liczbę uwięzionych officerów z powodu uknowanego spisku, niżeli pisma Paryzkie. Z 3go pulku gwardyi Królewskiej uwięziono tylko jednego podofficera, ale z 2go pięciu, z 4go trzech, i t. d. Z legionu Meurty 22 officerów. Legion ten miał jak głoszą, rozpocząć rewolucyją.

Z Bruxelli d. 28 Sierpnia.

Dwoch policyynych Francuzkich agentów pochwycilo o 4 godziny drogi od granicy naszey osobę, która miała być jednym z głównych sprawców łąwoyskowej w Paryżu rewolucyi. !

Dnia 11 i 12 Września 1820.

Cena zboż sędzkiego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

Korzesz	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	18 — 17 —	15 — 13 —		
— Zyta	12 — 11 —	10 15 9 —		
— Jęczmienia	6 15 6 —	5 — — —		
— Owsa	5 — 4 15 —			
— Jagiel	18 — 16 —	15 15 14 —		
— Grochu	8 — 7 15 7 —			
— Rzepaku	14 — 13 —	12 15 — —		

W Gdańsku dnia 1 Września.

Łaszt 30 Kołcy wynoszący.

Przenicy	od Złp. 540 do	860.
Zyta	— —	380 — 420.
Jęczmienia	— —	260 — 300.
Owsa	— —	280 — 300.
Grochu	— —	500 — 520.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 5 Września.

Czer. Zł. Holl: moneta Courant Złp.	19 gr 16
— detto Cesarski	19 — 12
Fryd. Pruski	34 — —
Luidor	37 — —
zoto frankowy	32 — 15
Szeiny Wiedeńskie za 100	232 — —
Zioty ryński Szeinami	1 — 21

W odesłaniu do cenzury, z ulicy Grodzkiej na S. Anny; przed trzema lub czterema tygodniami; zagubiono następujące rękopisma w prozie, mające służyć do umieszczenia w *Pszczołce* Krakowskiej:

Rejter, powieść XIII wieku. — *Podróż do Jasnogrodu przez Ł. . . .* — *Stelanka, Gresha.* — *Podróż podziemna.* —

Kto znalazł te papiery, niechaj raczy odesłać do Redakcji *Pszczołki* Krakowskiej na ulicy Grodzkiej pod L. 38, a prociw wdzięczności, odierze przyzwoitą nagrodę.

D O N I E S I E N I A

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego, i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, z mocy Uchwały Senatu Rządzącego w dniu 4 b. m. do Nr. 2,683 zapadłej, do publicznej podaje wiadomości, iż gdy licytacyi sprzedaży Domów Akademickich pod Nr. 274 przy ulicy Gołębiej położonego, i Nr. 309 przy ulicy Wiślny i Gołębiej narożnie stojącego, na terminach dwóch skutku nie odniosła, przeto zniżwszy o jedną czwartą część pretii fisci tych Domów, uwiadomiła chęć kupna mających, iż cena pierwszego wywołania Domu Nr. 274 od złp. 2,849 gr. 12; zaś Domu Nr. 309 od złp. 4,465 gr. 20, zaczęła się pod temiż samemi warunkami, jakie z poprzednich obwieszczeń w Dzienniku Rządowym Nr. 25 i 28 umieszczonych są wiadome iako to: co do Domu Nr. 274 pierwsza połowa summy z licytacyi wyniknąć mającej, zapłaconą być będzie winna w 14 dniach, od zawiadomości Plus. Licytanta po zatwierdzeniu Aktu licytacyi przez Senat Rządzący, druga zaś połowa wyplaconą być ma, w przeciągu czterech następujących lat, to jest tak, aby Nabywca co rok jedną czwartą część z tej drugiej połowy z procentem opłacił. Co do Domu Nr. 309 pierwsza połowa summy z licytacyi wyniknąć mającej, tak iak wyżej, w 14 dniach winna być wniesioną do kasy Głównej, a druga pozostała przy Realności do lat sześciu, z obowiązkiem płacenia od niej procentu 5 od 100. Inne warunki odczytane będą konkurentom, w czasie licytacyi, oprócz tego wolne są do przywrócenia każdemu przed licytacją, w Biórze Wydziału Dochodów Publicznych, termin do odbyć się mającej publicznej licytacyi w temże Biórze, oznaczają się na dzień 30i Października r. b. godzinę 10 z rana, na którym chęć kupna mających stawić się techcą.

W Krakowie d. 25 Sierpnia 1820 roku.

Gradzicki.

W zastępstwie Sekretarza Marcisiewicz, Ad W.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. — Uposażony Uchwałą Senatu Rządzącego z dnia 14 b. m. a Nr. 2827 do publicznej po-

dale wiadomości, iż w 2 Października r. b. o godzinie 9 z rana odbędzie się publiczna licytacja sprzedarzy zboża osepowego w Zamku Krakowskim na wyspce znajdującej się w ilości żyta korcy 107 gar. 27, przynicy korcy 21 gar. 2, ięczmienia korcy 3 gar. 28, Grochu korcy 18 gar. 23, rzepaku gar. 10. Za pretium fisci do pierwszego wywołania wzięta będzie cena zboże z poprzedzającego targu. Żyto sprzedawane będzie partiami po 20 lub 30 korcy, kaźden licyc wac chęący, złoży dziesiątą część summy szacunkowej takiej partii zboża, iaka do sprzedania wywołana będzie. Kupiciel po salicytowaniu zaraz złoży kwotę za zboże na licytacji ofiarowaną, a zakupione zboże w przeciągu czterech dni wywieść z wyspki będzie obowiązany.

W Krakowie d. 25 Sierpnia 1820 r.

Grodzicki.
Marciszewicz, Adjuakt Wydziału.

Ruchomości po niegdy X. Janie Miłobędzkiem Kanoniku Katedralnym Krakowskim jako to: stołki, kanapa, stołki, zegary, tarcie sosnowych 15, żyta korcy 20 przez publiczną licytacją na mocy Rezolucyi Trybunału dnia 7 Września 1820 Nr. 2710 w Domu w ulicy Possiskiej pod 193 w Krakowie w dniu 19 Września r. b. o godzinie 3ciej po południu, za gotową srebrną monetę sprzedawane będą.

Dan w Krakowie d. 12 Września 1820 r.

Oleński, Notaryusz.

Pisarz Tryb. I. Inst. W. M. Krakowa i jego Okręgu, podaje do publicznej wiadomości, iż Kamienica tu w Krakowie przy ulicy S. Anny pod L. 310. w Gminie Włocławskiej III. stojąca, której. po odstąpieniu oocyż przez ostatnich właścicieli narzecz wierzycieli hipotecznych, Kuratorem jest W. Wincenty Szpór Adwokat w Krakowie pod L. 313. mieszkający.

Na żądanie JW. Tomasza Janiszewskiego Obywatela Galicyi w Lwowie mieszkającego, iako Cessyoneryusza s. p. Teofila Hr. Załuskiego przez publiczną licytacją przedana zostanie. Kamienica ta przedana będzie z mocy Kontraktu kupna sprzedarzy przed Notaryuszem Floryanem Chojnackim dnia 2 Listopada 1810 r. zawartego, a to na zaspokojenie Summy Złp. 10,946. i f. p. 6809. w srebrney Cb monecie z prowizyją po 5 od sta od dnia 2 Listopada 1810 całego, i kosztami prawnymi. Załącze tej Kamienicy uskutecznione zostało przez Komornika Ur. Jacka Kaweckiego w dniu 22 Kwietnia r. b. Kopia tego załącza stósownie do przepisu prawa W. Wincentemu Szporowi Kuratorowi i dozorczy, Alojzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju W. M. Krakowa, W. Mateuszowi Konecznemu Woytowi Gminy III. M. Krakowa, wszystkim tu w Krakowie mieszkającym, przez Woznego Jgnacego Zykiego, dnia 22 Kwietnia r. b. doręczone zostały.

Tenże Protokół załącza w Księgi hipoteczne W. M. Krakowa i jego Okręgu, na karcie 147. pod L. 44 Vol. II. dnia 25 Kwietnia r. b. zaś w Kancellaryi Pisarza Trybunału I Instancyi w podobną Księgę Załącziów nieruchomości od stronyicy 497 do 504. dnia 9 Maja r. b. w Księgę II. Nr. 55 wpisany został. — Przedarz tej Kamienicy imieniem JW. Tomasza Janiszewskiego popierac będzie W. Adam Brzyżanowski P. O. D. Patron w Krakowie pod L. 361. mieszkający.

W Kamienicy tej Najemnikami są JW. Antoni Hr. Lanckoroński, Łucya Sikorska Wdowa, Jozef Treytler, Kazimierz Nowakiewicz, Sebastyan Tracz, i Paweł Smidowski.

Pierwsza publikacja warunków sprzedarzy tej Kamienicy w dniu 16 Czerwca 1820 r. na Audyencyi Wys. Tryb. I. Inst. W. M. Krakowa a następnie termina podobną Art. 708 Kod. Post. Sąd. nastąpiły dnia 8 Września r. b. Kamienica ta przygotowawczo przez Wyoki Trybunał I. Instancyi popierającemu tę Licytacją JW. Tomasza Janiszewskiemu za Summę Złp. 20050 przyrządzoną została.

Licytacja stanowcza tej Kamienicy odbędzie się dnia 13 Października r. b. o godzinie 10 z rana na Audyencyi Wys. Tryb. I. Inst. W. M. Krakowa i jego Okręgu. — W Krakowie dnia 2 Września 1820 roku.

Jgnacy Rogalski, Pisarz.